

at der er et ligelønsproblem og et lavtlønsproblem? Og at det er et problem, at der er nogle, der tjener så lidt som f.eks. nogle af social- og sundhedsassistenterne gør, og som også flere andre grupper inden for det offentlige gør – især i kvindefagene – så de oplever, at de kan gå over på den anden side af gaden og få et ufaglært arbejde, hvor de tjener mere end i deres offentlige erhverv? Er det, hvad ministeren mener, når han siger, at det skal være attraktivt? Det var det ene spørgsmål.

Det andet er: Mener ministeren, at det er rimeligt, at f.eks. de kommunale topbossers løn er steget med 23 pct. i de sidste 3 år, så gennemsnitslønnen for kommunaldirektører nu er på 92.000 kr. om måneden, samtidig med at mange af dem – især kvinder – der udfører noget af det tungeste og vigtigste arbejde med at tage sig af vores børn, vores syge og vores ældre, har en løn på 20.000-22.000 kr. om måneden? Mener ministeren, at det er rimeligt, at der er så stort et løngab, og at nogle i toppen stiger rigtig meget, mens dem i bunden stiger ret lidt?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Spørgsmålet om lønspredningen på det offentlige og private arbejdsmarked er jo også et overenskomstansliggende. Det, som jeg mener med, at stillingerne skal fremstå attraktive, er, at en hvilken som helst arbejdsgiver, hvad enten han nu er offentlig eller privat, selvfølgelig har et ansvar for at være i dialog med modparten eller medparten – afhængig af temperament – altså lønmodtagersiden, for hele tiden at sikre, at der i situationen er det rigtige miks mellem kompetenceudviklingsmuligheder, arbejdsvilkår, karrieremuligheder, arbejdsmiljø og løn, som gør, at stillinger kan besættes og fremstår attraktive. Hvor det så skal vejes af, har vi jo en mekanisme til at sikre, nemlig overenskomstforhandlingerne, som foregår mellem to parter. Og jeg er ikke en part i overenskomstforhandlingerne mellem kommunerne og FOA og Sundhedskartellet – eller mellem Danske Regioner og FOA og Sundhedskartellet.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Hønge som medspørger.

Kl. 14:37

Karsten Hønge (SF):

Jeg har da selvfølgelig også i den her sammenhæng fuld respekt for, at en arbejdskamp skal have lov til at køre, men jeg synes dog, at der er den særlige krølle ved det her, at ministeren bliver ved med at sige, at ministeren selv og regeringen ikke er part i den her konflikt. Jeg synes da, det kræver en helt særlig mental tilstand at sige, at man ikke er det, når man er den, der sidder på pengene.

Selvfulgelig er man part i det i den her særlige situation med den her særlige arbejdskamp, i og med at man jo er offentlig arbejdsgiver. Og derfor har man da mulighed for, som ministeren har her og nu, at signalere til dem, som især er ramt af ulige løn, nemlig kvinderne, og i det hele taget til at sende det signal til de offentligt ansatte, at man er villig til som regering at nedsætte eksempelvis en kommission, der skal se på den ulige løn, der kan være mellem mænd og kvinder, men bestemt også på den ulige løn i det hele taget. For som regering må man påtage sig ansvaret for at have offentlige arbejdspladser, der virker attraktive og kan tiltrække folk, der ønsker at arbejde i den offentlige sektor.

Så i den forstand er den her arbejdskonflikt noget helt særligt for ministeren. At kaste det fra sig og sige, at man ikke er part af det, synes jeg må kræve en helt særlig forståelse af systemet, når man jo netop er en part af det. For regeringen er jo den ene part, og man kan jo signalere, at der kan være flere penge, eller man kan i første omgang signalere, at man vil nedsætte en ligelønskommission. I den forstand kunne man måske lave fredsskabende og tillidsskabende foranstaltninger.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:39

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Min funktion er jo hverken at være konfliktskabende eller fredsskabende i den her situation, fordi jeg ingen funktion har i den her situation.

Det er sådan, at løn forhandles mellem arbejdsgivere og lønmodtagere. For så vidt angår min egen arbejdsgiverrolle, er den rolle udfyldt. Staten har fornyet overenskomsterne i et i øvrigt meget konstruktivt forløb med fagbevægelsen og med stor tilslutning til de resultater, der er opnået inden for en ramme af 12,8 pct. Det er jeg meget tilfreds med.